

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 10 [755] | Субота, 6 березня 1982 року | Ціна 2 коп.

ГІДНО ЗУСТРІНЕМО 60-річчя УТВОРЕННЯ СРСР

Ударною працею зустрічають члени нашого Товариства, як і всі радянські люди, 60-річчя утворення СРСР. З кожним днем все більшого розмаху набуває в трудових колективах нечуучих вахта Дружби.

Нову хвилю політичного і трудового піднесення викликала постанова ЦК КПРС «Про 60-у річницю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік». Члени УТОГ прагнуть примножити успіхи в праці на благо рідної Батьківщини, гідно зустріти 60-річний ювілей утворення СРСР, виконати і перевиконати планові завдання та соціалістичні зобов'язання 1982 року і всієї п'ятирічки.

ВИСОКИЙ ТРУДОВИЙ РИТМ

Почуття гордості за рідну Батьківщину викликають у нас здобутки, досягнуті трудівниками країни. «Радянські люди, говориться у постанові ЦК КПРС «Про 60-у річницю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік», зустрічають своє велике свято новими успіхами в усіх галузях суспільного життя, наполегливою творчою працею, здійснюючи плани комуністичного творення, вироблені XXVI з'їздом КПРС.

Важливий партійний документ, опублікований у пресі, розкриває грандіозні завоювання соціалістичного ладу в нашій багатонаціональній країні.

У досягнутих успіхах закладена праця кожного з нас. Трудівники Коломийського філіалу Івано-Фран-

ківського УВП достроково виконали план першого року одинадцятої п'ятирічки. Нині ж перед нечуучими робітниками стоїть не менш важливе і відповідальне завдання — вагомими звершеннями зустріти ювілей нашої країни, добиваючись значного підвищення продуктивності праці, поліпшення якості своїх виробів. Цьому значною мірою сприяє і соціалістичне змагання, що розгорнулося на Івано-Франківському УВП на честь 60-річчя утворення СРСР.

Вже з перших днів другого року одинадцятої п'ятирічки високий трудовий ритм взяли трудівниці, де змінили майстром Ганна Тимофіївна Миронок. Натільна білизна, що шиться тут, одержує схвальні відгуки покупців.

Кадрові робітниці — справжні майстрині своєї справи — Ольга Руда, Йосипина Вінтоняк, Софія Рогович, Марія Вітковська — докладають всіх зусиль, аби змінити виготовляти надпланову продукцію.

Досвід, знання справи, дадуть можливість попрацювати особливо старанно і в день свята «Червоної суботи». Звістка про проведення суботника, присвяченого річниці з дня народження В. І. Леніна, знайшла гаряче схвалення в колективі нечуучих трудівників. Зароблені 17 квітня гроші будуть перераховані у фонд одинадцятої п'ятирічки.

Я. ЛАТЮК,
пакувальник готової
продукції Коломий-
ського філіалу Івано-
Франківського УВП.

З великим піднесенням зустріли члени компактної групи глухих Київського машинобудівного заводу постанову ЦК КПРС «Про 60-у річницю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік».

На знімку: голова первинної організації УТОГ ударник комуністичної праці Г. І. Хмелевський в обідню перерву знайомить товаришів з Постановою ЦК КПРС.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

З ПЕРЕВИКОНАННЯМ НОРМ

Колектив Конотопського УВП, підтримавши ініціативу передових підприємств країни, включився в соціалістичне змагання під девізом: «60-річчю утворення СРСР — 60 ударних трудових тижнів!»

Робітники, інженерно-технічні працівники та службовці вирішили забезпечити перевиконання планових завдань всіма дільницями, бригадами, спрямувати свої зусилля на зростання продуктивності праці, на економію і раціональне використання сировини та матері-

алів, паливно-енергетичних ресурсів.

Серед правофлангових соціалістичного змагання на честь ювілею Країни Рад — дільниця пошиття брезентових костюмів, яку очолюють майстри Т. Г. Немолот та Є. В. Сидорова. З початку року цей колектив виготовив понад план 300 костюмів і зекономив при цьому 600 жупишок ниток.

Якість продукції, що шиться на дільниці, завжди хороша: вся вона надходить відділу технічного контролю з першого подання.

Значно перевикують планові завдання швачки-мотористки Т. В. Шейко, Н. М. Прядкіна, О. С. Сай, В. Г. Якименко, А. М. Доценко та інші.

Робітники підприємства докладають всіх зусиль, аби достроково виконати завдання другого року одинадцятої п'ятирічки, високими успіхами у праці ознаменувати 60-річчя утворення СРСР.

Є. ДУШИНА,
інженер-нормувальник
Конотопського УВП.
Сумська область.

КРАЩІ МАЙСТРИ-ВИХОВАТЕЛІ

Розглянувши матеріали про підсумки республіканського соціалістичного змагання за присвоєння звання «Кращий майстер-вихователь» за 1981 рік, президія Центрального правління Українського товариства глухих і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств визнали переможцями майстрів таких підприємств Товариства:

ПОВЖИК Параску Йосипівну — майстра дільниці № 1 Чернігівського УВП;

ЛЮЛЬЧЕНКО Людмилу Олександрівну — майстра швейної дільниці Житомирського УВП;

НИКОНЕНКО Надію Павлівну — майстра дільниці складання трансформаторів Запорізького УВП;

ОСЕЛЕДЕЦЬ Людмилу Іванівну — майстра Конотопського УВП.

Переможці змагання за звання «Кращий майстер-вихователь» нагороджені почесними дипломами Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки та грошовою премією (пам'ятним подарунком), що будуть вручені їм на загальних зборах колективів підприємств в урочистій обстановці.



АКТИВНІ БУДІВНИКИ КОМУНІЗМУ

У березні 1911 року трудячі кількох європейських країн у відповідь на заклик другої Міжнародної конференції соціалісток вперше відзначили День міжнародної солідарності жінок у боротьбі за економічну, соціальну і політичну рівноправність.

З того часу докорінно змінилася політична карта світу — розпалися колоніальні імперії, виникла світова система соціалізму. Характерною рисою нашої епохи стала все більш широка участь жінок у суспільному виробництві. Сьогодні їх у світі трудиться близько 600 мільйонів, що становить понад 30 процентів усіх працюючих за наймом. Зростання професійної зайнятості жінок істотно прискорює їх політичну і соціальну активність.

Велика Жовтнева соціалістична революція поклала початок якісно новому етапу у багатовіковій історії жіночої половини людства. У процесі грандіозних революційних перетворень жіноча проблема в нашій країні знайшла своє високоутримане розв'язання.

Радянські жінки незмірно багато одержали від революції. Свою відданість новому ладу, беззавітну лю-

бов до Батьківщини, глибокий патріотизм і самовідданість проявили вони в роки перших п'ятирічок, на полях, де йшли перші колективні роботи об'єднаних в артілі селян, під час Великої Вітчизняної війни. Понад півтора мільйона радянських жінок пройшли шлях до перемоги в лавах Радянської Армії. Трудівниці тилу робили все можливе для того, щоб забезпечити фронт озброєнням, боеприпасами, продовольством і обмундируванням.

Нові сприятливі можливості для всебічного розвитку особистості жінок, для більш активної участі їх у всіх сферах життєдіяльності суспільства відкриваються в умовах розвинутого соціалізму. В СРСР сьогодні значна половина матеріальних і духовних цінностей країни створюється їх руками, волею і розумом. В загальній чисельності робітників і службовців жінки становлять 51 процент. Особливо багато їх у сфері інтелектуальної праці, на дільницях виробництва, зв'язаних з спостереженням і управлінням апаратами, машинними і механізмами.

Самовіддано, з повною віддачею творчих сил і вмінням трудяться жінки нашого

Товариства. Кращими з кращих стали швачка-мотористка Білоцерківського УВП Л. Я. Валяник, мотальниця Чернівецького УВП Н. Д. Купрієвська, слюсар-складальниця ДВО «Електромагніт» Н. Д. Пакліна, штампувальниця Ворошиловградського УВП М. І. Фадеева, фанерувальниця Єнакіївського УВП Л. М. Гомозова та багато інших.

Умілими керівниками підприємств, організацій та культзакладів Товариства зарекомендували себе Г. П. Громова, Т. А. Пиликіна, Р. П. Дубинська, Т. С. Пісковець, Т. Г. Сезонова, В. Я. Веселова, Н. М. Малишова та інші.

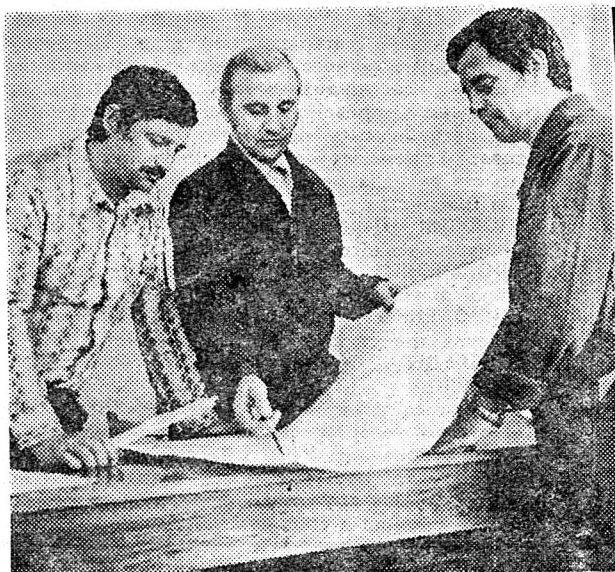
Принципальний політичний курс нашої країни на припинення гонки озброєння, загальне і повне розброєння, програма миру на 80-і роки, прийнята XXVI з'їздом КПРС, знаходять гаряче схвалення і підтримку у радянських жінок. Тісно згуртовані навколо Комуністичної партії, її лідерів Центрального Комітету, безмежно вдячні за величезну турботу про них, жінки нашої країни зосереджують свої творчі зусилля на виконання завдань одинадцятої п'ятирічки.

МАТЕРИ

Ушел военный эшелон,
А мы с тобой остались в зале,
И утихали на вокзале
Ребятиный плач и бабий стон.
Но стукнул колокол опять
И вновь колеса застучали —
Мы санитарам помогли
С перрона раненых таскать.
Носилки, ржавые бинты,
Тяжелый дух больного тела,
Но словно враз помолодела,
Сильней и тверже стала ты.
Носила в кружке кипятком,

В тазу в углу бинты стирала,
Тому подниматься помогала,
Тому подвинуть котелок.
Уже рассвет среди полей
Туманом плыл за черной рамой,
И врач сказал: «Спасибо, мама,
Вы детям будете нужней...»
Светлело в зале без огня,
И шли домой мы полем прямо,
И понял я, что это — мама —
И что за мама у меня.

Николай НЫРОВ.



У раціоналізаторському пошуку, спрямованому на підвищення ефективності виробництва, поліпшення якості продукції на Миколаївському УВП бере участь чисельний загін робітників та інженерно-технічних працівників. Їх спільна праця в підсумку показала непогані результати: при плані п'ять рацпропозицій протягом минулого року впроваджено у виробництво сімнадцять.

Попереду в новаторів — чимало задумів. Взяти хоча б шліфувальний верстат. Його реконструкція вже внесена умільцями першим пунктом порядку денного.

Ретельно обговорити всі тонкощі майбутньої роботи — ось одне з першочергових завдань, що стоїть нині перед старшим інженером з наукової організації праці М. П. Богуславським, головним інженером УВП В. Ф. Сливою та інженером-технологом М. П. Литвинчуком (на знімку зліва направо).

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Спецодяг: КРАСИВО І ЗРУЧНО

Щороку чотирнадцять підприємств Українського товариства глухих виготовляють і поставляють територіальним службам матеріально-технічного постачання робочого спецодягу на загальну суму 56,5 мільйона карбованців. Це, зокрема, костюми, куртки на утеплюючій прокладці, плащі з плащпалатки, рукавиці бавовняні і брезентові спеціальні та багато інших виробів.

Найбільше такої продукції у загальному обсязі виробництва надходить від Житомирського, Білоцерківського, Чернігівського та інших підприємств.

З метою оновлення асортименту чоловічих і жіночих костюмів, призначених для роботи в неосорблених забруднених і запиленних умовах праці, на Білоцерківському, Сумському та Херсонському УВП, наприклад, уже в першому кварталі цього року приступили до освоєння нових моделей

чоловічих та жіночих костюмів.

На Лубенському та Полтавському УВП-І розпочалося пошиття нових моделей чоловічих та жіночих курток на утеплюючій прокладці.

Нові моделі вигідно відрізняються від своїх попередників: вони зручні для роботи, естетичні на вигляд, виділяють їх також і красиве художнє оформлення. Швейні виробы, виготовлення яких вже налагоджено або найближчим часом розпочнеться, відповідають сучасним напрямкам моди.

В усьому цьому — підсумок загального пошуку і творчої діяльності Спеціального проектно-конструкторського і технологічного бюро УТОГ та Київського будинку моделей спецодягу.

Спецодяг, пошитий трудівниками Українського товариства глухих, надходить споживачам.

В. ГАЙДУК.

ПРОФСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ: ДОСВІД РОБОТИ

ПОМІЧНИК ЗАВКОМУ

На заводі «Київпродмаш» нечуючі робітники ударно трудяться на багатьох ділянках виробництва — токарями, формувальниками, заливальниками металу, пакувальниками. Всі вони, а їх тут 23 чоловіки, активно включилися у соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань одинадцятої п'ятирічки, за комуністичне ставлення до праці. Високого звання ударника вже удостоєно 18 робітників, інші змагаються за його присвоєння. Серед нечуючих заводу немає таких, що не виконували б норм виробітку.

Велику організаційну і політико-виховну роботу по мобілізації нечуючих підприємства на дострокове виконання виробничих завдань і взятих зобов'язань, проводить комісія завкому профспілки по роботі серед глухих. До її складу входять майстри, інструктор-перекладач заводу і нечуючі передовики виробництва. За кожним з них закріплено певну ділянку роботи.

Комісія сприяє трудовлаштуванню і підвищенню кваліфікації робітників, залучає їх до трудового суспільства та до духу комуністичного ставлення до праці. Профспілкові активі-

сти «Київпродмашу» розробили і підготували до затвердження список професій, за якими може бути використано працю глухих робітників.

На засіданнях комісії розглядаються такі питання: підсумки змагання, про використання праці, трудовлаштування і підвищення кваліфікації глухих заводу, про розвиток змагання за присвоєння звання «Ударник комуністичної праці» і за звання «Кращий за професією», а також причини, що заважають у виконанні плану глухими робітниками, про надання чергових профвідпусток і додаткових відпусток робітникам, зайнятим на роботі зі шкідливими умовами.

Крім цього, комісія завкому розглядає побутові умови і забезпечення спеодягом глухих робітників, навчання їх у вечірній школі та інші питання. В її роботі беруть участь начальники цехів, майстри, голови профспілкових комітетів цехів, де працюють глухі.

Всі ці заходи проводяться в тісному контакті з бюро первинної організації УТОГ. Один раз на квартал спільно з майстрами та інструктором-перекладачем на робочих місцях інструктують нечуючих з техніки без-

пеки. Загальні збори глухих робітників тут скликають щомісяця.

Всебічно сприяючи політичному вихованню глухих, роз'яснюючи їм завдання комуністичного будівництва, комісія завкому спільно з інструктором-перекладачем планує і проводить серед нечуючих лекції, бесіди, політінформації, огляди газет, мімічне читання, спортивні огляди, вечори, екскурсії, культпоходи та інші заходи.

Не забувають на заводі і про допомогу робітникам у підвищенні їх загальноосвітнього рівня, в організації навчання у вечірній школі, у створенні для них необхідних умов для успішного опанування знаннями без відвідування виробництва. Комісія завкому підтримує тісний зв'язок зі школою робітничої молоді, де навчаються глухі робітники, цікавиться їх успішністю і відвідуванням. А в разі потреби надає допомогу і вживає заходів до прогульників. Разом з цим, на підприємстві здійснюється контроль за наданням глухим учням встановлених для них пільг.

Велику увагу приділяють на «Київпродмаші» організації оздоровчої роботи. У 1981 році, за клопотанням

комісії, завком профспілки виділив двом нечуючим робітникам путівки в санаторій «Дружба», організував туристичну поїздку до Миколаєва, а також виїзди до моря, на річку, екскурсії по культпоходах.

Не забувають тут і про виховання чутих дітей родин глухих батьків, своєчасно влаштовують у дошкільні заклади.

Активну участь взяли в чутих робітників в шахово-шашковому турнірі, в водській спартакіаді. Фізкультурна команда глухих «Київпродмашу» зайняла третє місце у змаганнях на першій обласній лінійній УТОГ.

Комісія завкому профспілки провела роботу по виявленню глухих робітників, котрим з якихось причин не встановлена група інвалідності і допомогла їм перейти в ЛТЕК.

Така всебічна діяльність комісії в значній мірі сприяє роботі заводського комітету профспілки по роз'ясненню глухим рішень XXV з'їзду КПРС, постанов пації і уряду, а також дає змогу підвищенню їх професійної майстерності, ширшому залученню їх до соціалістичного змагання і руху за комуністичне ставлення до праці, до участі нечуючих у громадському житті колективу.

Л. МАКСИМЕНКО,
інструктор міськпрофради по роботі серед глухих.

А резерви ще є

до вимог стандартів доведено рівень освітлення робочих місць слюсарів-інструментальників. Зроблено витяжку вентиляцію на дільниці намотування котушок на Слободянському філіалі.

Разом з тим самокритично відзначено, що адміністрація і профспілкові організації не все зробили для виконання колективного договору, зокрема, з охорони і поліпшення умов праці.

Так, влітку з вини працівників відділу матеріально-технічного постачання було допущено перебої в забезпеченні дільниць і цехів вуглекислотою. Лише з приходом нового заступника ди-

ректора вирішено питання про спецодяг і спецвзуття. Адміністрація і профком потурбувались про забезпечення трудівників паливом, на головному підприємстві і Ждановському філіалі налагоджено систематичний продаж харчових продуктів для працюючих. Восени на підприємстві в достатній кількості завезено овочі. На 13 тисяч карбованців продано товарів побутового призначення.

В обговоренні звітів взяли участь слюсар-клепальник Є. А. Буханова, слюсар-наладчик Ждановського філіалу об'єднання «Електромагніт» А. Ташев, начальник технічного відділу

В. В. Ємельяненко та інші. Всього десять чоловік.

Виступаючи звернули увагу адміністрації і профкому на невирішені питання невикористані резерви. Вони заперили учасників конференції, що зроблять у планових завдань і соціалістичних зобов'язань до цього року одинадцятої п'ятирічки.

Конференція прийняла постанову, спрямовану на дострокове виконання річного плану, соціалістичних зобов'язань і нового колективного договору.

У роботі конференції взяли участь інструктори обласної профради В. К. Гриненко, В. Л. Цесельський, технічний спеціаліст профспілки Б. К. Саренко, голова обласного відділу УТОГ М. В. Калиниченко.

В. ПАЦЮК.

РІШЕННЯ XXVI З'їзду КПРС — У ЖИТТЯ!

Віддача реконструкції ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД

Зростання кінцевих результатів нашої роботи повинно випереджати затрати на їх досягнення. Ось один із шляхів, по якому народне господарство країни переводиться, відповідно до рішень XXVI з'їзду КПРС, на інтенсивний шлях розвитку.

У політиці капітальних вкладень це реалізується за допомогою збільшення в загальному їх обсязі питомої ваги коштів на реконструкцію і технічне переозброєння діючих підприємств.

Ще недавно капітальні вкладення зростали у нас в два рази швидше, ніж національний дохід. В результаті СРСР став країною, що зайняла перше місце в світі як по спорудженню промислових підприємств, так і транспортних магістралей, і житла. Але вже на середину минулого десятиріччя саме життя почало підказувати: в промисловому будівництві наголос все більше повинен робитися тепер на раціональному використанні ресурсів, на розвитку не тільки вишир, а і вглиб. Адже рівень зайнятості у нас — до речі, також найвищий у світі, — становить понад 90 процен-

тів від числа всього працездатного населення, тобто підійшов фактично до граничної позначки. Звідси і настійна потреба нарощувати виробництво без збільшення чисельності працюючих і навіть при її зниженні.

До того ж практика дає переконливі приклади такого роду: віддача коштів, направлених на оновлення вже існуючого виробництва, здебільшого сьогодні набагато ефективніша від нового будівництва. Це і зрозуміло. Тільки за рахунок використання існуючих інженерних комунікацій, енергоцехів, під'їзних колій і т. д. вартість реконструкції і технічного переозброєння діючих підприємств знижується порівняно з новим будівництвом у півтора-два рази, питомі затрати на одиницю приросту потужності (або

одиницю приросту виробленої продукції) зменшуються до 40 процентів, тривалість робіт скорочується у 2—3 рази, а строки освоєння потужностей — від 3 до 5,5 років.

Ось чому в одинадцятій п'ятирічці вперше в історії нашої економіки заплановано однакові темпи зростання як національного доходу, так і капітальних вкладень. Позитивного ефекту при цьому буде досягнуто саме внаслідок збільшення частки затрат на реконструкцію в загальній сумі вкладень. На Україні, наприклад, питома вага коштів, що направляються на оновлення діючого промислового потенціалу, становитиме близько 29 процентів загального обсягу будівельно-монтажних робіт. Тільки завдяки механізації і автоматизації виробничих

процесів до кінця п'ятиріччя в республіці намічається перевести з ручної на механізовану працю більше мільйона чоловік.

Коллективи передових промислових підприємств і будівельних організацій України нагромадили вже чималі досвід по ефективному оновленню діючих виробництв. Ось лише кілька прикладів цього.

Реконструкція тільки першого з двох станів «140» на Нижньодніпровському трубоброкатному заводі імені К. Лібкнехта в Дніпропетровську (її проводили організації Мінважбуду УРСР) дала можливість одержати приріст виробництва труб із 103 тисяч до 140 тисяч тонн на рік. Продуктивність праці при цьому зросла тут на 59 процентів, а строк окупності затрат становив лише 7 місяців.

Або візьмемо результати

такої ж роботи, яка дала можливість немов заново народитись доменній печі № 8 на Дніпровському заводі імені Ф. Е. Дзержинського в Дніпропетровську. Потужність печі подвоїлась, а питомі капітальні вкладення при цьому знизилися більш як на третину.

Практика підтверджує, що успіх оновлення потужностей в умовах діючих виробництв є тим значнішим, чим організованіше ведеться весь цикл робіт, які стосуються реконструкції і технічного переозброєння. Науково-дослідні організації, в тому числі і нашої республіки, розробили ряд прогресивних технологій, що істотно допомагають справі. Ширше застосовувати такі технології — від розробки проектів «омолодження»

старих підприємств до монтажу й монтажу будівельних конструкцій і технологічного устаткування — ось в чому полягають сьогодні свідчення діловитості підприємливості всіх, причетних до важливого і пряму інтенсифікації виробництва.

Київські мотоциклетний верстатобудівний імені Горького, Харківський тракторний, кременчуцький автомобільний і нафтопереробний львівський автобусний і електротрамвайний заводи, десятки інших відомих усього країни і за її рубежами підприємств України переживають тепер друге народження.

Виявляти глибокий інтерес тут є до цього. Як, наприклад, організовано об'єктах, де проводиться оновлення виробництва, соціалістичне змагання? Чи задовільно стоять справи використанням передового досвіду? Чи справді на шляху досягнення науково-технічного прогресу гуртується реконструкція? Слід лише частину тих питань, які вимагають до себе сьогодні найпильнішої уваги.

А. ПРОВІЗІН,
(РАТАУ).

ЩИРА ПОДЯКА ЗАМОВНИКІВ

З піднесеним настроєм працюють радянські жінки. Адже дострокове виконання планових завдань другого року одинадцяти п'ятиріччя буде кращим подарунком до 60-річчя утворення Союзу РСР.

В числі передових підприємств області йде й Олександрійська фабрика «Індпошвіття». Цей великий підприємний колектив складається в основному з жінок.

Двадцять років працює тут член УТОГ Євгенія Пилипівна Момот. Вона — одна з кращих майстринь з пошиття верхнього чоловічого одягу. Будь-яку операцію вона виконає швидко і високоякісно. Є. П. Момот володіє ще й великим художнім смаком. Тому замовники завжди задоволені

її працею і щиро дякують невтомній трудівниці.

У бригаді Євгенія Пилипівна веде перед у соціалістичному змаганні. Щомісячні планові завдання вона виконує на 140 процентів. Нині трудівниця йде зі значним випередженням виробничої програми — на її трудовому календарі вже червень нинішнього року.

Її, майстриню п'ятого розряду, присвоєно почесне звання «Краща за професією», нагороджено знаком «Ударник десятиї п'ятиріччя». Секретами професійної майстерності швачка щедро ділиться з молодими трудівницями, запалює їх своєю кипучою енергією. Нечуючі виявили кращий виробничий висок довір'я, обравши головою первинної організації УТОГ.

У молоді роки Євгенія Пилипівна брала активну участь в хореографічному гуртку. Її краса і грація, майстерне виконання танців завжди полонили глядачів. Жюрі обласних і республіканських конкурсів не раз давало високу оцінку її виконавській майстерності. Тому й не дивно, що молодша, вродлива дівчина припала до серця моряку Василю Момоту. Вада слуху у дівчини не стала на перешкоді їхньому щастю. Євгенія та Василь створили міцну сім'ю.

Багато зусиль вони докладають до того, щоб виховати свою дочку звичливою, працелюбною. На радість собі і людям.

О. МАРКОВА.

м. Олександрія, Кіровоградської області.



Контролер готової продукції Дніпропетровського УВП Н. В. Нікуліна бере активну участь у роботі драмколективу обласного Будинку культури. За майстерне виконання ролі Бричкіної у виставі «А зорі тут тихі» її відзначено цінним подарунком.

Фото Й. МІНЬКА.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

СПАСИБІ ВАМ, ВЕТЕРАНИ

23 лютого в Лебединській спецшколі-інтернаті для глухих дітей відбувся урочистий вечір, присвячений Дню Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. Секретар партійної організації школи І. М. Ворона ознайомив учнів з досягненнями району, області, республіки і країни за рік, що минув після XXVI з'їзду КПРС, зупинився на завданнях, що їх необхідно розв'язати у майбутньому. Добрим словом згадав педагогів, ушляхетнених ветеранів війни, які і зараз на передньому краї освітнянської ниви.

З розповіддю про буремні роки війни, штурм Берліна виступив почесний гість школи, учасник Великої Вітчизняної війни М. І. Власенко.

Голова місцевого комітету профспілки школи М. О. Древалі поздоровила всіх

ветеранів війни і присутніх зі святом і вручила подарунки колишнім воїнам. На закінчення відбувся концерт художньої самодіяльності. Свої здібності продемонстрували маленькі артисти з молодших класів. А учні 9—10 класів під керівництвом Л. В. Добрини показали виставу «Шлях до щастя».

На честь свята в групах пройшли бесіди, зустрічі з ветеранами війни і праці, конкурси на краще виконання віршів та пісень про Радянську Армію.

Добрими показниками в навчанні зустріли свято наших Збройних Сил учні Л. Перелігіна, Н. Шейко, З. Кальницька, Д. Гапша і багато інших.

О. КОЗЮРА,
вчитель Лебединської спецшколи-інтернату для глухих дітей.
Сумська область.

БЕРЕЗЕНЬ... Чуєш, як вільно і жадано входить у тебе весна, як оживає в тобі дзвін струмків, що впали з крутояру, вітальний переключник птахів. Відчуваєш, як проростає в тобі оновлена сила. І прагнешся роботи, достойної твоєї енергії...

Марія Степанівна Борисенко працює прямо-таки артистично. Кожний рух її — блискавичний, філігранно-точний. Швачкою вона вже не перший рік. Колишній терпаче вчилася майстерності, а нині Марія Степанівна має учнів. У минулий п'ятиріччя високо відзначено її працю. Швачку нагороджено орденом Трудової Слави III ступеня. Пригадуючи той день, Марія Степанівна казала:

— Як вручали нагороду, так радісно було на серці. Я так розгубилася, кудись поділися слова, а сказати хотілося багато. Люблю свою роботу, своїх товаришів. І скажу відверто: безмежно щаслива тим, що дала мені, жінці, звичайній робітниці, моя, наша Радянська влада.

Ще з багатьма щасливими жінками я познайомилася на Чернігівському учбово-виробничому підприємстві. Серед них Ольга Петрівна Дмитрик — робітниця закрійного цеху. Нелегко цій жінці працювати, навчатися в очно-заочній школі робітничої молоді і виховувати двоє синів. Та сім'я у неї дружна. І Ольга Петрівна розповідає із задоволенням.

Іноді, повернувшись зі школи, Сергію вигадує: «Ой, мамо! Отакенна п'ятиріччя!»

ка зірвалася! Це коли його не запитують на уроці. А загалом хлопці приносять додому лише відмінні оцінки. А вечорами, вони люблять поговорити з мамою, розповісти про свої турботи і обов'язково запитують: «А які тобі оцінки поставили в школі і на роботі?». Ольга Петрівна відповідає, що також прагне «п'ятирок».

До кожного 8 Березня сини готують подарунки для мами. Крім традиційних

юнаком, вихованцем Почечун. Хлопець ніяк не піддавався навчанню, ледарював. У ньому зневірився колектив, лише Ольга Кирилівна наполягала: «Буде шити». Два роки працювала з ним швачка і тепер це один з кращих робітників.

За десятку п'ятиріччя О. К. Почечун навчила своїй професії дев'ятьох молодих робітників. Сама швачка володіє операціями пошиття всього асортименту виробів УВП. За невтомну

танку, то пливе лебедем у хороводі. Та Катерина Михайлівна не лише добре танцює, вона й працює відмінно. Не раз перемогла у соціалістичному змаганні, нагороджена знаками.

240 жінок трудяться на підприємстві. Про всіх не розкажеш. І більшість, майже всі — працюють, старанні. Підприємство турбується про них, виділяючи путівки у санаторії і будинки відпочинку, надаючи житло, організовуючи поїздки по країні, піклуючись про дітей. Жодна жінка не має проблем з влаштуванням дитини в дитсадок чи піонерський табір. УВП перемогла в огляді конкурсів по покращенню умов праці, побути і відпочинку жінок і нагороджена грамотами Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунального-побутових підприємств.

Розмовляючи з членом комітету комсомолу підприємства, пакувальницею Оленою Позняк я запитала, як приходить до неї весна.

— Вона приходить у перші дні березня, навіть тоді, коли лежить сніг. Моя душа сповнюється передчуттям чогось нового, великого, незнайомого і здається, що все ось-ось забує зеленню, завітчає наш Чернігів. Адже весна...

Так, весна! А за нею — щедрість наших почуттів. Нашого трудового завзяття, яке ми присвячуємо щастю Радянського народу.

С. МАЙДАННИК,
спец. кор. «Нашого життя».

ЩЕДРІ СЕРЦЯ

«п'ятирок», це малюнки, виробні з дерева.

Дивлюсь на Ольгу Петрівну. Добре відкрите обличчя, лагідна усмішка. І хочеться сказати: красива жінка, красива людина...

Про Ольгу Кирилівну Почечун — ветерана нашого Товариства, говорять, що вона наділена особливим даром. Це дар спілкуватися з людьми. Розуміє вона всіх, уміє вислухати, ніколи не робить поспішних висновків. А скільки допомогла обрати справу всього життя. Колишні учениці Марія Аксьоненко, Ганна Вірич, Любов Купець та інші — нині добре шити, перевиконують норми. А ще дівчата вчаться у вечірній школі, активістки громадського життя.

Завдяки таким жінкам, як Ольга Кирилівна, новачкам на УВП не важко. Заступник директора з навчально-виховної роботи М. М. Левченко розповів випадок з

працю її нагороджено орденом «Знак Пошани». І хоч Ольга Кирилівна уже пенсійного віку, почуває себе молодою, працює із запалом. І талант її, попри очевидну скромність, — снага і відданість колективній справі.

Легко працюється поруч з такими майстринями Світлані Власенко. Дівчина лише два роки на підприємстві, а вже перевиконує норми. Вона добре навчилася шити рукавиці і тепер оволодіває операціями пошиття спецодягу. Світлана навчається у вечірній школі, любить громадську роботу.

Напередодні 8 Березня у Будинку культури буде вечір і знову усіх порадує Катерина Миколаївна Скрипак — краща танцюристка. Досить їй вийти на сцену, як зал вибухає оплесками. То як вихор, то як вогонь несеться вона у іскромному циганському

ЗГАДУЄ ВОІН

У Павлоградському будинку культури глухих відбувся вечір «Вірні солдатські серця — Вітчизні, партії, народу!», присвячений Дню Радянської Армії та Військово-Морського Флоту.

З доповіддю перед присутніми виступив учасник Великої Вітчизняної війни і переможного парад у Москві 1945 року, вчитель історії П. М. Ужва.

Після урочистої частини аматори сцени показали цікавий концерт, у програмі якого художнє читання, пісні, танці.

Учасникам художньої самодіяльності було вручено букети живих квітів.

С. ЗАБІРА,
художній керівник Павлоградського будинку культури глухих.
Дніпропетровська область.

У ЗАПОРІЗЬКІЙ спецшколі-інтернаті для глухих дітей відбулася зустріч педагогічного колективу з випускниками школи. На урочистий вечір цілими сім'ями прибули колишні вихованці школи, вчителі й вихователі, що перебувають на заслуженому відпочинку, представники громадськості.

Директор спецшколи-інтернату Л. К. Горлов тепло привітав гостей. Він закликав присутніх берегти і примножувати кращі традиції школи, інформував про хід підготовки до святкування 60-річчя утворення СРСР.

Голова обласного Л. І. Фролова звернулася до старшокласників з такими словами:

— Старанно вчіться, оволодівайте в шкільних майстернях трудовими навика-

ми, прагніть якнайповніше використати свої знання і енергію у самостійному житті, будьте гідними продовжувачами славних традицій школи.

У численних виступах колишніх випускників школи

ВІРНІСТЬ ТРАДИЦІЙ

прозвучали теплі і щирі слова подяки педагогічному колективу, присутні дізнались про їх трудові і спортивні здобутки, почули хвилюючі розповіді про початок самостійного життя. Характерним був виступ колишнього учня школи Пав-

ла Миколайовича Раковича. Учасники зустрічі довідались, що він передовий виробничник заводу «Комунар», активіст художньої самодіяльності, керівник первинної організації УТОГ. П. М. Ракович виховав і дав путівки у самостійне життя двоє синів, котрі в усьому прагнуть наслідувати батька.

Нинішні учні школи запевнили педагогічний колектив, батьків і гостей, що вони радо приймуть естафету з рук старших товаришів, виправдають найкращі сподівання вчителів та вихователів.

На закінчення вечора відбувся концерт художньої самодіяльності і перегляд аматорської кінострічки, що відображає бурхливе і багатогранне шкільне життя.

С. МОРДУШЕНКО.



Них кадрових робітників — контролера відділу технічного контролю Ірину Давидівну Віленчик (на знімку — ліворуч) та швачку-мотористку Одеського виробничого об'єднання «Електрик» Людмилу Василівну Новак зближує одна спільна справа: бажання працювати старанно, високопродуктивно і якісно. Це підтверджується й тим, що обом трудівницям присвоєно почесне звання ударниць комуністичної праці.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Вічне

М. Нирова



Тривога

Сплять безтурботно

малята:

Світлі і чисті їх сні;
Дивиться вікнами хата
В мирний світанок весни.
П'ють сині роси тополі,
Спрагло відкривши вуста;
Сонцем і дощиком в полі
Снять пшениці і жита.
Мріють долини й узгір'я
В ранковій сизій імлі...
Скільки святого довіря
В ріднім обличчі Землі!
Чом же гнітюча тривога
Серце заповнює вщерть?
Може вже біля порога,
Крадеться атомна смерть:
З дозволу хижої кліки
Вже занесла десь косу,
Щоб загубити навіки
Цю невимовну красу...
Мужня тривога Людини:
Ліку нема вже борцям!
Сподох за сподохом лине
Віщим наказом серцем.
Лине скоріш за ракету,
Лине крізь вогні витья:
«Люди, врятуйте планету,
Дітям даруйте життя!»

Спогад

З дитинства в пам'яті моїй
Живе прости і горде диво:
Дівча по стежечці крутій
Ступає плавно і красиво.
І не торкається рука
Коромисла: у відрах повних
Хмаринка бавиться легка,
Немов казковий білий
човник...

Що, серцю любо, нам

завжди
Так конче повторити треба:
Навчитись красної ходи,
Щоб не зронити краплі неба.
...В руках коромисло: ривок—
І сонця пруг упав на плечі...
Не слухається крок—
Заносить ноги молодечі.
Свазільні відра, мов живі,
Гойдають світ переді мною,
Гаяють по слизкій траві,
Та губи вперто: «Ні, устою!»
І знову крок... і два... В путі
Дерева простягли віти...
Не раз траплялося в житті
Отак іти і так радіти.
Хисткі долаючи мости,
Елагословляти добрі руки;
Тягнутись серцем до мети,
Не забуваючи науки.

Без пісень солов'їних, без шелесту трав
Простилається наша терниста дорога...
Не скажу я, що так ще ніхто не кохав—
В почутті моїм стільки людського й земного!

Вже подолано більш половини путі,
Діти виросли, поруч щебечуть онуки.
А для мене й тепер найрідніше в житті—
Твої вірні, дбайливі і лагідні руки.

Це ласкава підтримка у кожній біді,
Це з дороги моєї відкинутий камінь...
І тепер, як минули літа молоді,
Знаю твердо: так люди кохали віками.

Хоч би як було пізно, не гасне вогонь
У вікні, доки я не вертаю додому...
Я не раз до твоїх припадала долонь,
Забуваючи біль, гіркоту і утому.

Не засмучує нас швидкоплинність життя,
Бо спадають літа благодатними зливами.
Доки з нами живе це святе почуття,
Вірю, будемо з тобою по-людськи щасливими.

Чому?..

Все рідше спалахує
чесна,
відверта розмова,
Мов щезли навіки
мерзенність,
злочинність,
брехня...

Чому ми лояльні
до хамства,
брутального слова,
Як бачим,
що в центрі людського терпіння—
свиня?!

Чому дозволяєм
облаяти,
вдарити в груди,
Проходимо
мимо
чужої біді і сльози?
Ковтаєм образи,
забувши про те,
що ми — люди,

І душу свою
кладаємо
на хисткі терези.
Боротись чи ні—
значить

бути тобі
чи не бути:
Тут іншого вибору
жодному з нас
не дано!
Сто лиць у мерзоті
в годину підступної скрути,
І тільки
в Людини
одно!

* * *

Ти ще в дитинстві полонила розум
Красою слів і мудрістю думок:
Живила душу життєдайною силою,
Як джерело — народжений струмок.

Вбирала пам'ять думи полум'яні
І без зусиль носила дивний скарб,
Палало слово многоцвітним грані—
Лишало в серці незгладимий карб.

Цю невимовність люди звуть жагою:
Пий все життя з живого джерела—
Вона прийде первісною снагою,
Що нас до нього вперше привела.

Галина ШВЕЦЬ.

м. Вінниця.

Щоб задовольнити культурні запити трудящих, бібліотека Одеського обласного будинку культури УТОГ розпорнула широку роботу з читачами за межами культзакладу.

Нині ми спрямовуємо свою діяльність у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС і постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», — розповідає завідувач Р. А. Гранік. — Ведемо пошук нових, дієвих методів і засобів ідейного впливу на читача, формування його комуністичного світогляду.

Як показує повсякденна практика, найбільш доходливою і ефективною формою безпосереднього спілкування з читачами є заходи, що проводяться в робітничих аудиторіях і за місцем проживання.

На честь 60-річчя утво-

рення СРСР бібліотека організувала цикл громадсько-політичних читань за темою «Дружба народів — дружба літератур». Вони проходять щомісяця і присвячені кожній з 15-ти союзних республік. В швейному цеху виробничого об'єднання «Електрик» нещодавно відбулася читачка конференція, на якій слухачі ознайомилися з творчістю видатних білоруських письменників В. Биково, І. Шамякіна, А. Адамовича. Робітники механо-складального цеху підприємства прослухали лекцію про розвиток сучасної грузинської літератури.

До 1500-річчя Києва бібліотека розробила ряд заходів, якими передбачено відвіди у компактні групи підприємств державної промисловості. Так, на заводі імені Держинського вже відбулася бесіда на тему: «Ки-

їв — матір міст русів після якої проведено чимало уривків з роману П. Гребельного. «Євпра» На заводі імені Жовтєвої революції робітники слухали лекцію «Київ 1500», а потім ознайомилися з творчістю українських радянських поетів М. Рясного, П. Тичини, Б. Овчарика, В. Коротича.

Огляд змісту М. Брайчевського «Київ як виник Київ» відбувся на механо-складальному «Електрика». Всі ці заходи — скромна данина столітній нашій республіці.

Нині культзаклад готує нову роботу — читацьку конференцію на тему «Воєнне слово російської літератури».

І. КРИКЛИВИЙ, м. Одеса.



Ганна Григорівна Романенко — бібліотекар Миколаївського обласного будинку культури УТОГ — завоювала великий авторитет у нечуючих. Найбільшу популярність здобули, зокрема, бесіди на тему: «Чи знаєш ти свій рідний край?». У них охоче беруть участь трудівники учбово-виробничого підприємства та компактних груп держпідприємств міста.

На фото: Г. Г. Романенко (друга справа) веде бесіду.

Фото П. Мінделя.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

БАСКЕТБОЛ: ПЕРШІСТЬ ТРЬОХ ВІКОВИХ ГРУП

Протягом двох тижнів тривали змагання з баскетболу серед команд хлопців і дівчат — учнів Піщанської спецшколи-інтернату для глухих дітей. Першість виборювали вихованці 5—12 класів у трьох вікових групах.

Переможцями у наймолодшій групі стали юні спортсмени 6-Б класу. В середній групі серед дівчат перше місце посіли учениці

8-А класу, за різницею м'ячів визначено переможця серед хлопців: ними стали учні 8-Б класу. Напружено проходила боротьба в старшій групі. Перше місце вибороли учениці 9 класу, котрі складають кістяк збірної команди школи. Серед хлопців найсильнішими були дванадцятикласники.

Нещодавно команди хлопців і дівчат нашої спецшколи-інтернату віком до 8 класу, до складу яких увійшли

кращі гравці шкільної першості, взяли участь у боротьбі за кубок Піщанського району. Якщо дівчата радували болельників своєю перемогою і завоювали кубок, то хлопці задовольнили лише четвертим місцем.

В. ЛЯШКО, вчитель фізвиховання Піщанської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Вінницька область.

ПЛАВАННЯ: ПІДГОТОВКА ДО РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ЗМАГАНЬ

На водних доріжках плавального басейну «Чайка» відбулася особлива першість Київського обласного будинку культури з плавання.

Серед дівчат абсолютною чемпіонкою обласного будинку стала вихованка Київської спецшколи-інтернату № 6

для нечуючих Ганна Литвиненко. Четвертокласниця впевнено перемогла суперниць у всіх видах програми — 100 і 200 метрів вільним стилем та стилем дельфіна.

Серед чоловіків чемпіонами стали — робітник заводу «Червоний екскаватор» Василь Ярков, який переміг на дистанціях 100 метрів вільним стилем, 100 і 200 метрів стилем брас. А на дистанції

200 метрів вільним стилем переміг робітник Кіровоградської області «Контакт» Микола Філіп. Учасники змагань, зайнявши перші та другі місця, візьмуть участь у змаганнях на першість республіки, змагання яких відбудуться наприкінці цього року в Київському плавальному басейні «Ка».

Б. БУРЯКІВСЬКИЙ

ПІД ЧАС «ВОГНИКА»

Львівська обласна спортивна федерація глухих організувала цікавий «Вогник», гостями якого цього разу стали кращі нечуючі спортсмени.

Стрийську делегацію спортсменів очолював кращий шахіст і передовий виробничник І. І. Богданов. Він розповів присутнім на «Вогнику» про діяльність шахово-шашкової секції при Стрийському будинку культури УТОГ, інформував про підготовку молодих

спортсменів, поділився

нама на майбутнє. Виступ І. І. Богданов викликав загальний інтерес, залишив по собі враження, і став приводом до ділової, дружньої розмови про шляхи і перспективи розвитку спорту серед нечуючих на Львівщині.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ

Редактор
П. БУЛАТОН

ДЛЯ ЗДОРОВ'Я
ЛЮДЕЙ

ГАРЯЧІ ДЖЕРЕЛА КАРПАТ

«Букет» цілющих властивостей має мінералізована вода, джерела якої виявлені поблизу села Пасіка на Закарпатті. Найвищість в ній метаболічної кислоти, так званих содових сполук, цінних мікроелементів дозволяє застосовувати її при лікуванні цукрового діабету і виразкових захворюваннях органів травлення. Корисна для посилюється підвищеною температурою води — близько 30 градусів.

Джерело з природним підтримом зацікавило лікарів санаторію «Карпати», що

знаходиться неподалік. Геологи розвідали на Закарпатті чималі запаси субтермальних і термальних вод, різних за температурою та хімічним складом. Підігріті у підземних «котлах», вони вириваються на поверхню маючи 30—80 градусів. Особливо потужні Розівське, Гараздівське, Нижньорозтоцьке, Іванівське та Шаянське родовища.

— Насичені мікроелементами бромом, фтором, бором, йодом та іншими, — сказав директор Ужгородського філіалу Одеського НДІ ку-

рторології професор М. Д. Торохтін, — закарпатські термальні води мають нерідко унікальні властивості. Вони корисні при лікуванні опорно-рухового апарату, периферичної нервової і серцево-судинної систем. Як і холодні мінеральні, термальні води можуть принести неоціненну користь хворим. Використання цілющих джерел сприятиме дальшому поліпшенню санітарно-курортного лікування та відпочинку трудящих, передбаченому постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів

СРСР і ВЦРПС.

Термальні води послужать не тільки для лікування хворих. У місті Береговому вони вже знайшли застосування у відкритому плавальному басейні, де спортсмени з Москви, Ленінграда, Києва та інших міст країни відновлюють сили після напружених змагань. Вивчаються також можливості для використання гарячих джерел для обігріву житла, теплиць, підприємств.

Я. ЯДЛОВСЬКИЙ.

Закарпатська область.